

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ**

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ ТА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ
«ДОСЯГНЕННЯ СУЧАСНОЇ МЕДИЧНОЇ ТА
ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ НАУКИ – 2022»**

4 лютого 2022 року

ЗАПОРІЖЖЯ – 2022

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

ГОЛОВА ОРГКОМІТЕТУ:

ректор ЗДМУ, Заслужений діяч науки і техніки України, проф. Колесник Ю.М.

ЗАСТУПНИКИ ГОЛОВИ:

проректор з наукової роботи, Заслужений діяч науки і техніки України, проф. Туманський В.О.;

голова Координаційної ради з наукової роботи студентів, проф. Беленічев І.Ф.;

голова наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених, проф. Павлов С.В.;

секретар Координаційної ради з наукової роботи студентів, ст. викл. Абросімов Ю.Ю.;

голова студентської ради ЗДМУ Федоров А.І.

ЧЛЕНИ ОРГКОМІТЕТУ:

заступник голови студентської ради Будагов Р.І.; голова навчально-наукового сектору студентської ради Єложенко І.Л.

ПОСТКОВІДНИЙ СИНДРОМ У ДІТЕЙ: ПРОБЛЕМА МАЙБУТНЬОГО

Компанієць П.В., Лямцева О.В.

Науковий керівник: проф. Недельська С.М.

Кафедра факультетської педіатрії

Запорізький державний медичний університет

Мета роботи: Особливості постковідного синдрому та його перебігу у дітей.

Матеріали та методи дослідження: Проаналізувати наявні джерела наукової літератури та статей з електронних ресурсів PubMed, Google Scholar, UpToDate з 2020 по 2022 рр.

Отримані результати: Постковідний синдром – це стан, обумовлений симптомами, які розвиваються після перенесеного COVID-19 та не пояснюється іншими причинами або альтернативними діагнозами. За різним визначенням дефініції, розвиток постковідного синдрому припадає на 4-12 тиждень після хвороби, та зберігається тривало зі змінами загального стану пацієнта. Точні патогенетичні ланки розвитку постковідного синдрому залишаються невизначеними та можливо мають ряд відмінностей від патогенезу гострої коронавірусної хвороби. Серед основних проявів зміни з боку серцево-судинної системи: біль у грудній клітці, серцебиття, задишка. Порушення роботи нервової системи та психо-емоційної сфери: головний біль, втомлюваність, зниження концентрації та уваги, порушення сну, коливання настрою, труднощі при запам'ятовування нової інформації. Серед інших симптомів може виникати тривала лихоманка, м'язова слабкість, гастро-езофагальні порушення та ниркова патологія. Розвиток постковідного синдрому не залежить

від тяжкості перебігу COVID-19, проте може частіше виникати у пацієнтів зі супутніми захворюваннями як факторами ризику.

Висновки. 1. Проблема розвитку постковідного синдрому не поступається актуальності вивчення особливостей перебігу коронавірусної хвороби у дітей.

2. Безсимптомний та легкий перебіг коронавірусної хвороби у дітей не виключають можливості тяжкого перебігу пост-ковідного синдрому.

3. Подальше вивчення клінічних варіантів постковідного синдрому обумовлено недостатнім висвітленням причин його появи та особливостей розвитку.

4. Питання оборотності, необоротності, тривалості постковідного синдрому та його впливу на зміну загального стану та якості життя дитини залишається відкритим та потребує подальшого вивчення.